

4.48 PSYCHOSIS

Waarom deze voorstelling me dierbaar is?

Lien Wildemeersch over *4.48 Psychosis* van Sarah Kane

Omdat de tekst me dierbaar is. Hij is geschreven vanuit een puurheid, een eerlijkheid, vol gulpen van openhartigheid. De tekst is een poging om te verwoorden hoe het is om te leven met een psychose. Schrijfster Sarah Kane leefde zelf met ondraaglijke psychoses. Ze schreef deze tekst vanuit haar eigen ervaring, enkele maanden voor ze zich op 28-jarige leeftijd aan een schoenveter ophing in het toilet van een psychiatrisch ziekenhuis. Hoe tragisch haar leven ook eindigde, uiteindelijk was Sarah Kane in haar teksten - zei ze zelf - altijd op zoek naar liefde. En dat wordt vaak bij haar vergeten.

Er zit zelfs levensdrift in *4.48 Psychosis*: de ik-persoon kan niet leven met die psychoses, maar wil tegelijk niet sterven ('I do not want to die'). Er is radeloosheid, angst, chaos maar ook verfijnde humor, zelfrelativering en kleine herkenbare menselijkheden. Naast puur is de tekst heel rijk. Sarah Kane speelt met woorden en klanken en toont een grote taalgevoeligheid en muzikaliteit. Daarom ook koos regisseur Jan Steen ervoor om de oorspronkelijke Engelse tekst te behouden. Bij een vertaling kan immers een stuk van die meerwaarde verloren gaan. Soms verdwijnen ook inhoudelijke nuances.

Omdat het spelen me dierbaar is. Op scène gebeurt alles ter plekke, live, in die ruimte, met die mensen en op dat specifieke moment. Elke avond heeft ook een eigen energie. In *4.48 Psychosis* is elke voorstelling een 'voorstel'. Een poging. Onaf. Niet een onveranderlijk vaststaand resultaat. Twee voorstellingen zijn nooit identiek.

Bovendien geeft de monoloogvorm mij een enorme vrijheid op scène. Een beetje zoals de zaligheid van ongegeneerd solo dansen. Alles is toegestaan. Niets kan gênant zijn. Dié vrijheid...

Omdat het publiek me dierbaar is. Voor ik met de monoloog begin, kijk ik het publiek graag even aan. Ik begin meteen warmhartelijk gevuld, door de gedachte dat dié mensen het blijkbaar de moeite vinden om te komen kijken. 'Ja, wij dus, hier en nu.' Ik sluit hen even in de armen. En begin.

Bijzonder is dan wanneer je als speler voelt dat het publiek zich ontvankelijk opstelt. Als actrice ben ik dan een soort doorgeefluik van de tekst; de 'kijkers' zijn ontvangers en meanderen mee.

Binnenkort mag ik weer spelen met die tekst en met dat toekomstige publiek, dat me nu al na aan het hart ligt.

LIEN WILDEMEERSCH

tekst overgenomen uit NTGent-magazine #8 september-oktober 2016

4.48 PSYCHOSIS

NTGent

Twee bijzondere versies van dezelfde aangrijpende monoloog van Sarah Kane op één avond, gespeeld door Lien Wildemeersch en Benjamin Cools, in regie van Jan Steen. Deze voorstelling wordt gespeeld in het Engels.

Ma 25, di 26/09 in NTGent Minard

met gratis inleiding 45' voor aanvang

speelt ook in Rotterdam (20/9), Maastricht (28/09) en Brussel (29/09)

